

Solvay voorzien, waardoor het waterstandsverschil bij ebbe en vloed vermeden wordt. Zeer binnenkort zullen de werken beginnen.

De installatie van deze dienst kan niet te berekenen gevolgen hebben voor Zeebrugge. Dank zij de ferrys die geen speciale verpakking van de goederen vereisen, kan Engeland nu alle uithoeken van het continent bereiken in optimale omstandigheden, zowel wat betreft snelheid, economie als bewaringsmogelijkheid. Uiteraard geldt dit voordeel ook voor het vastenland ten opzichte van Engeland. Zeebrugge profiteert van deze comfortabele transitpositie : zij zal een belangrijk tussenstation zijn in een van de voornaamste aders tussen eiland en vastenland.

ALOIS 100

==== het feest is reeds voorbij

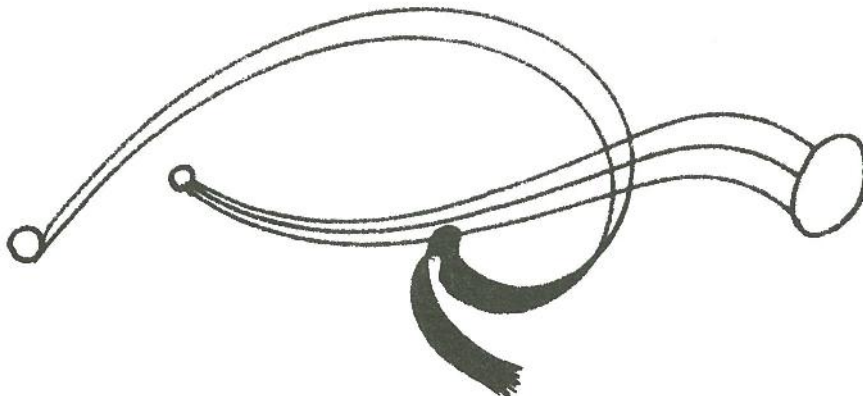
Ma Fryns(Vantorre) en Romanie Vanhulle, heeft Heist zijn derde honderdjarige gevierd. En op welke manier dan nog. Hoe het allemaal gebeurde hebt u vast en zeker al eens hier of daar gelezen. Voor diegenen die het nog niet hebben gelezen, volgt hierna een stukje uit het Brugsch Handelsblad. Het moet voor onze gevierde vast een prachtige maar een vermoeiende dag geweest zijn.

Misschien dit nog :

Onze gevierde werd door onze vereniging natuurlijk in de bloemetjes gezet en deze dienden te worden afgegeven door één van de vrouwelijke bestuursleden zoals André Desmidt het sappig aankondigde. Ik keek eerst rond maar besepte algauw dat ik het enige vrouwelijke bestuurslid was, dus nam ik de ruiker en overhandigde hem aan de gevierde. Van alle kanten klonk het " niet te vluq voor de foto's ", "kijk eens naar hier ", " langzaam voor de film ".

Ik had het zo druk met dat langzaam gedoe, dat ik Alois geen felicitatiekus gaf want ik had een beetje medelijden met de gevierde die begrijpelijk last had van al dat felle licht en die flitsen, maar toen ik een tijdje later in een gesprek met zijn dochter Denise het erover had, vertelde ze me dat Alois nog graag een kusje kreeg, dus moest ik maar iets goedmaken. De fotografen en een deel van de genodigden waren reeds weg toen ik naar Alois toestapte en het hem uitlegde. De ogen van onze gevierde begonnen lichtjes te glinsteren, en het resultaat was dat ik vier kussen moest geven, maar ik heb er daarna op eerlijke wijze vier overtuigende teruggekregen, zij het dan zonder foto's, maar we hadden er beiden veel plezier mee.

Mia Oosterlinck.

Aloïs De Buck, 100 jaar jong

Zaterdag jl. kon Knokke-Heist zich verheugen in het feit een tweede honderdjarige onder zijn inwoners te tellen. Inderdaad, Aloïs De Buck, geboren te Moerkerke op 7 september 1887 en wonende in de Knokkestraat in het hartje van Duinbergen, bereikte afgelopen week de kaap van de 100. Om praktische redenen had de viering twee dagen vroeger plaats, maar ze was er zeker niet minder om.

Omstreeks 15 u. was het zover. Voor het gemeentehuis had de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia post gevat, om de gevierde met feestelijk geschal te verwelkomen. Ook vele verenigingen waren van de partij, met vlag en wimpel, niet alleen de nationale oud-strijdersverenigingen, doch ook jeugdverenigingen en cultureel-sociale bewegingen, zodat de gehele gemeenschap van Heist-Duinbergen tegenwoordig was.

In een nokvolle raadszaal die voor deze gelegenheid beduidend te klein was, werd gestart met een plechtige dankviering, voorgedaan door E.H. Reyngout, pastoor te Duinbergen, die er terloops op wees dat het te Duinbergen goede lucht moet zijn, want volgend jaar kondigt zich een tweede eeuweling aan op zijn parochie.

Daarop kwamen het gemeentebestuur en de verenigingen aan de beurt om Aloïs De Buck in de bloemetjes te zetten. Waarnemend burgemeester Ruyschaert lichtte in zijn feestrede de levensloop van de gevierde toe. Aloïs werd geboren in een gezin van tien kinderen, waarvan zijn broer en petekind Camiel, zelf 82 jaar jong, nog in leven is. „Die heeft allicht niet te klagen met zo'n peter, die hem al 82 maal nieuwjaar gaf”, zei de waarnemende burgemeester lachend. Verder bracht hij hulde aan de familie en wees op het feit dat oude mensen het best en het gezelligst in familiekring zijn en dat Aloïs daarvan het sprekend bewijs is. Ook volgens de h. Ruyschaert zal de gezonde zeelucht er voor een groot deel tussen zitten dat Aloïs deze gezegende leeftijd mocht bereiken. Hoewel in Moerkerke geboren, kwam hij samen met zijn ouders in Ramskapelle wonen in 1902. Later verhuisde hij naar Heist en sinds zijn huwelijk met Valentina Verbouw in 1919 is Duinbergen zijn woonplaats geworden. Samen kregen ze vijf kinderen: Laura, Marcel, Maurice, Juliette en Denise, waarvan de jongste drie nog in leven zijn. Aloïs woont bij zijn jongste dochter en schoonzoon Urbain en Denise Croes - De Buck in de Knokkestraat 328. Het huis was zaterdag nauwelijks groot genoeg, want ook de 11 kleinkinderen en 13 achterkleinkinderen waren natuurlijk van de partij om hun grootvader te vieren. Allemaal even trots uiteraard.

Beroepshalve was hij een tijdje werkzaam op een landbouwersbedrijf, bij een architect van bruggen en wegen, en als pioßer (spoorlegger) bij de spoorwegen. Zijn eerste werk heeft hij steeds als hobby verdergezet. In zijn vrije tijd was hij uren in zijn tuin te vinden en hij fokte ook nog wat dieren. Het buitenleven heeft

hem zichtbaar goed gedaan. Een ander middel om de 100 te bereiken? Af en toe een druppelke. Thans is zijn hobby naar de radio luisteren. Zo blijft men jong. „Wie belangstelling heeft en zich openstelt voor het gebeuren rondom, blijft jong”, aldus nog de h. Ruyschaert.

Als eerbetoen aan de man die zich zeven jaar ten dienste van het vaderland gesteld heeft (twee jaar militaire dienstplicht en aktieve dienst tijdens de eerste wereldoorlog), werd de nationale hymne gespeeld. Tevens werd hij door de Nationale Federatie der Oud-strijders verermerkt. Daarop volgden nog tal van eerbetuigingen en geschenken van het gemeentebestuur en de diverse aanwezige verenigingen met een dikke kus van schepen Vandecasteele bovenop.

Vervolgens werd het glas geheven op de honderdjarige. Een leuke verrassing wachtte de gevierde nog bij het buitenkomen uit het stadhuis. Een 100-tal kinderen vormden op de markt voor het stadhuis het cijfer 100, en toen Aloïs onder feestelijke deuntjes van de Koninklijke Harmonie op het platform verscheen, lieten ze hun honderd ballonnen op. Aloïs waagde zich, de koning te rijk, halveling een danspasje, waarbij hij entoesiast werd toegejuicht.

Tentoonstelling

Vervolgens werd Aloïs in de prachtige old-timer naar het Boerenhof gereden, de Koninklijke harmonie voorop, de talrijke vlaggendragers en sympatizanten in kolonne achterop. Heyst Leeft, de plaatselijke vereniging voor het behoud van het Heistse volkseigen, had de handen in elkaar geslagen met het heemkundig museum Sincfala, om een tentoonstelling 100 jaar Aloïs De Buck op te zetten. André Desmidt van Heyst Leeft verwelkomde het gezelschap, waarna ertescheper G. Parez de tentoonstelling opende. Hij wees op het belang voor jong en oud het Heistse eigen te (leren) kennen en het te behouden. Gelegen tussen Knokke enerzijds, een toerisme-oord bij uitstek en Zeebrugge met zijn moderne haven, anderzijds, heeft ons Heist geweldige troeven. De tentoonstelling gaf een kijk op diverse facetten van Heist voor de eeuwwisseling. Allerhande documenten, foto's, prentkaarten, maar ook landbouwalaam stond er te kijk. Maquettes van schepen en in hout gesneden portretten van legendarische Heistenaars van de hand van de h. Ackx trokken onmiddellijk de aandacht. Bijzondere belangstelling genoten ook de miniatuurlandbouwmachines, die geheel naar de oude modellen gebouwd zijn door Louis Calus, oud-Heistenaar, en mechanisch aangedreven een volkomen beeld geven van hoe vroeger gewerkt werd.

De tentoonstelling stond open tot afgelopen woensdag in de Schaapstal van 't Boerenhof. Thans zijn de meeste stukken te bekijken in het heemkundig museum Sincfala in de Pannestraat, dat elke dag open is van 10 tot 12 u. en van 14 tot 19 u.

Naar aanleiding van deze tentoonstelling kreeg onze vereniging een paar oude documenten van notaris Vincent de Gheldere over de inhuldiging van zijn grootvader Robert de Gheldere.

Eén van deze documenten beschrijft een paar liedjes die gezongen zijn ter ere van deze inhuldiging, en wij vonden dat dit in ons boekje moest verschijnen. Misschien bestaat er een kleine kans dat nog iemand de muziek ervan kent en dat zouden wij dan zeer graag te weten willen komen.